

Visų šalių proletārai, vienykite!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Kovinis brigadininko uždavinys

P. Cvirkos vardo kolūkio pirmai laukininkystės brigadai vien tik vasarinių grūdinių kultūrų reikia pasėti apie 190 ha. Savalaikis šių darbų įvykdymas ir tvirtas būsimoji derliaus pamatų padėjimas priklausys nuo to, kaip brigadininkas drg. Paradnikas ištengs organizuoti darbus, paskirstyti žmones.

Brigadoje dirba tik vienas traktorius DT-54, vairuoja traktorininko drg. Novodvorsko. Traktorininkas jau žino savo darbo planą. Jis sudarytas su tokiu apskaičiavimu, kad kuo mažiau būtų pervažiavimui iš vienos vietas į kitą. Tačiau vienas Novodvorskis nesuspēs laiku atlikti sėjų, o ir ne visuose sklypuose galima bus panaudoti sėjamają. Todėl brigadininkas Paradnikas apgalvojo kaip paskirstyti darbą 20 kolūkiečių. Kol penki iš jų arkliais ars laukų kampus, likusieji paskleis į kukurūzams skirtus sklypus išvežtas trąšas. Kai šie darbai bus užbaigtos, keturi kolūkiečiai bus išskirti sėjėjais, trys aptarnaus sėjamają, trys gabens arkliais sėklas prie sėjamosios, o likusieji ruoš dirvą sėjai ir užakės pasėtus sklypus.

I tolimesnius laukus sėklos bus gabenamos automašina.

Traktoriui aprūpinti degalais išskirta viena pastotis.

Taip paskirsius turimą darbo jėgą, brigadininkas drg. Paradnikas numato užbaigti sėjos darbus iki balandžio 25 dienos.

Zinoma, nelabai spartūs sėjos tempai — po 13 hektarų į dieną. Brigadininkui reikėtų dar geriau apgalvoti darbų planą ir paspartinti tempus, tačiau jau iš to, ką brigadininkas nuveikė, matosi siekimas gauti gerą derlių.

Prasidėjo sėja. O kaip ji bus atlikta, kokiais terminais, tai daug priklauso nuo laukininkystės brigadų brigadininkų pastangų bei organizuotumo. Todėl labai svarbu, kad kiekvienas brigados vadovas gerai apgalvotų savo darbo planą, rimtai apsvarstyti visus galimumus ir rezervus.

Draugai brigadininkai, atminkite, kad nuo jūsų daug priklauso būsimojo derliaus likimas, o, vadinasi, ir viso kolūkio, kolūkiečių likimas.

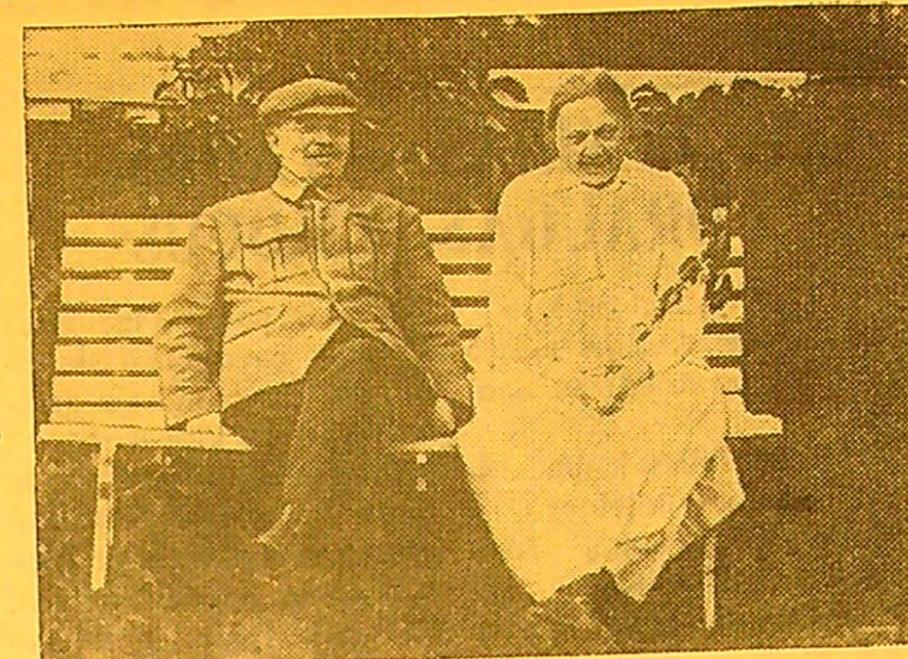
ZARASAI
1959 m.
balandžio
11
SESTADIENIS
Nr.44 (1774)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. J. KRASNOPOLSKIS. Kaip mes pasiekiamė gausius grūdinių kultūrų derlius — 2-3 psl.
2. R. VITKUS. Daugiau suinteresuoti gyvulininkus — 3 psl.
3. Puslapis moksleiviniui — 4 psl.

LENININĖS DIENOS

Nuotraukoje: V. Leninas ir N. Krupskaja Gor-

kuose 1922 metais.

meile visiems darbo žmo-

nėms.

Nepaisydamas to, kad buvo smarkiai užsiémęs svarbiais valstybės ir parti-

jos raikalais, Vladimiras

Leninas vis dėlto atrasdavo

laiko lankytinosios priimti.

Jis priiminėdavo ir kalbė-

davosi asmeniškai ne tik

todėl, kad laikė tai valsty-

bės vadovo pareiga, o visų

(Tėsinys 2 psl.).

V. LENINAS — VADAS, DRAUGAS, ŽMOGUS

(TSKP nario nuo 1898 metų V. Karpinsko prisiminimai)

Partijos vadą ir Tarybų šių su Plechanovu, kurį valstybės vadovą Vladimi-

rą Leniną prisimenu visų pirma kaip žmogų, turintį neprastai stiprų, aiškų, ižvalgų protą. Jis mokėdavo greitai suprasti bet kokią reiškinio esmę, įvykius, atsižvelgdamas į visą jų sudėtingumą, į visas detales ir čia pat daryti tikslias išvadas iš savo analizės.

Kaip politiniam veikėjui Vladimirui Leninui buvo visiškai svetimas bet koks išsiblašumas, panika. Pačiai tragiskiausias Tarybų respublikos gyvavimo momentais jis su nepalaužiamu tvirtumu priimdavo ir vykdymu reikalingus nustatymus.

Kitas pagrindinis Vladimiro Lenino kaip partijos vado bruožas buvo jo gilus principingumas.

— Principinga politika yra vienintelė teisinga politika, — mėgo sakyti jis.

Vladimiras Leninas negailestingai nutraukdavo ryšius su artimiausiais draugais, jeigu tik jie stodavo į neteisingą kelią. Pavyzdžiu, jis nutraukė ryšius su Martovu, su kuriuo pradėjo kartu dirbt Peterburgo proletariato tarpe ir sėdo už tą patį reikalą kalėjime. Taip pat Vladimiras Leninas nutraukė ry-

šes išskirtinių klausytojų dėmesį... Darbininkų ir valstiečių susirinkimuose Leninas kalbėjo kažkaip ypatingai paprastai, aiškiai, įtikinamai, panaudodamas kasdien liaudyme vartojaus žodžius ir posakius, nustebindamas klausytojus į gyvenimo, būties ir po-

Kovingai lenktyniaujant tarpusavyje — pralenkti Ameriką!

TRIJŲ LENKTYNIAUJANČIŲ RAJONŲ SIŲ METŲ
PIRMOJO KETVIRČIO PIENO IR MĖSOS
GAMYBOS REZULTATAI

	Glubokojė	Zarasai	Dūkštai
Gauta pieno 100 ha žemės naudmenų (cnt)	33,8	16,5	7,7
Primelžta pieno iš kiekvienos karvės (kg)	326	245	137
Gauta mėsos 100 ha žemės naudmenų (cnt)	5,7	4,6	2,8
Tame skaičiuje kiaulienos 100 ha arimų žemės (cnt)	5,4	5,1	3,1

Jau išprasta matyti baltarusius, žengiančius priesakyje tiek pagal pieno, tiek ir pagal mėsos gamybos rodiklius. Su šūkiu „Septynmetį — per ketverius metus!“ Glubokojės rajono gyvulių augintojai negaili jėgų prisiimtų įsipareigojimų įgyvendinimui. O jie šiemet nemaži. Glubokojiečiai įsipareigojo 100 ha žemės naudmenų pagaminti po 57 cent mėsos, tame skaičiuje 100 ha arimų — po 44 cent kiaulienos, primelžti iš karvės po 2500 kg pieno ir 100 ha naudmenų gauti po 250 cent. Kaip matyti iš aukščiau pateiktų rodiklių, savo žodži jie pagrindžia darbu.

O kokių rezultatų pasiekė lenktyniaujant su mūsų rajono „Lenino atminimo“ kolūkii artelė „Peramoga“?

	„Peramogos“ kol.	„Lenino atminimo“ kol.
Gauta pieno 100 ha žemės naudmenų (cnt)	67	55,8
Primelžta pieno iš kiekvienos karvės (kg)	578	593
Pagaminta mėsos 100 ha žemės naudmenų (cnt)	7,3	7,3
Tame skaičiuje kiaulienos 100 ha arimų	7,9	11,0

Kaip matome, baltarusiai pirmauja tik pagal pieno produkcijos išeigą 100 ha naudmenų. Mėsos gamybos rodikliai vienodi, o kiaulienos 100 ha arimų pagaminė daugiau bei iš karvės primelžė daugiau pieno „Lenino atminimo“ kolūkio gyvulių augintojai.

Tačiau skirtumas nedidelis ir mūsų žemėciams negalima nusiraminti. „Peramogos“ artelės melžėja M. Kryvionok įsipareigojo šiemet iš kiekvienos karvės primelžti po 4000 litrų pieno, esant kolūkio įsipareigojimui 3100 litrų. Mūsų rajono melžėjoms pravartu pasimokyti iš ryžtingų, atkaklių darbe draugų baltarusių.

Jei mūsų rajone pagal pieno gamybą „Lenino atminimo“ artelė pirmaujanti, tai „Peramogą“ aplenkė „17 sentebria“ artelės stambiuju raguočių fermos darbuotojai, pagaminę 100 ha žemės naudmenų po 70 cent pieno.

Mūsų rajono gyvulininkams reikia pasitempti, lenktyniaujant su turinčiais dideli patyrimą Glubokojės rajono gyvulių augintojais. Pasiekti laimėjimai turi pasiskinti dar atkakliau dirbtį įgyvendinant pirmųjų septynmečio metų įsipareigojimus.

MŪSU RAJONE

Sėja lubina

Kalinino vardo kolūkio IV laukininkystės brigadoje pavasario darbai kolūkiečiai pradėjo vasarinių kultūrų sėjų. Per pirmąsias tris dienas brigados nariai pasėjo apie 30 ha lubino. Dirvos toliau ruošiamos sėjai. Siuo metu jau paruošta 60 ha dirvų. Gerai dirba artojai J. Maldauskas, A. Nečiuškis, mineralinių trąšų sėjėja J. Maldauskienė ir kiti.

V. Daveikis
apskaitininkas

* * *

„Tarybų Lietuvos“ kolūkis. (Telefonu). Užvakar kolūkis pradėjo lubino sėjų. Dabar jo pasėta jau 6 hektarai. Kiekvienoje laukininkystės brigadoje yra paskirti nuolatiniai lubino sėjėjai ir žmonės žemei įdirbtai. Lubino sėjų kolūkyje numatoma užbaigtai kelių dienų bėgyje.

A. Biveinis

Artojai išėjo į laukus

Mūsų laukininkystės brigadoje pavasario darbai kolūkiečiai pradėjo visu smarkumu. Kasdien į laukus išeina 5 artojai. Suarta jau apie 8 hektarų dirvų. Darbo pa-

vyzdži rodo brigados nariai

★

„Raudonojo Spalio“ kolūkis. (Telefonu). Pavasario lauko darbuose pirmuojančios II laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko J. Špakausko. Traktorininkas D. Jarmalavičius trak-

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

★

Lenininės dienos

V. LENINAS—VADAS, DRAUGAS, ŽMOGUS

(Tėsinys iš 1 psl.).
pirma todėl, kad jis norėjo nuolatos bendrauti su liaudimi.

Iš visų šalies kampų atvažiuodavo ir ateidavo į Maskvą pas Leniną žmonės, išrinkti valstiečių susirinkimuose. Leninas buvo net paskyręs dieną valstiečių pasiuntiniams priimti.

Paskirtą valandą jie atvykdavo į Kremlį, apsiengę sermégomis, apsiavę naginėmis, su kuprinėmis ant pečių. Sudėdavo priimamajame ant grindų kuprines ir, susijaudinę, šnibždėdamies tarpusavyje, laukdavo, kol jie bus pakviesti pas patį Laiudies Komisarų Tarybos Pirmininką — Vladimirą Leniną!

Laukti tekdavo neilgai. Stai jau kviečia. Tvirčiai susijuso diržus, sulyginę delnais plaukus, jie oriai jeina į Lenino kabinetą, o jis jau pakyla nuo stalo ir eina į jų pasitikti, nuosirdžiai sveikinasi su kiekvie nu, paduodamas ranką, sodina svečius.

— O tu, seneli, štai čia arčiau, į fotelį!

Vladimiras Leninas kiekvieną klausia pavardės, vardo, tėvavardžio, iš kur atvyko. Užsimezga papras tas, nuoširdus pasikalbėjimas.

Delegatai stebėjosi, kad Vladimiras Leninas prisi mindavo, kaip vadinti kiekvieną, ir kalbėdamas kreipesi į jį vardu ir tėvavardžiu. O dar daugiau stebino juos tai, kad Vladimiras Leninas gerai žinojo iš kaimų poreikius, žinojo, kokios jų žemės, o kartais net pasakydavo juos išnaudojusio dvarininko pavardę. Valstiečiai, žinoma, ir žinote nežinojo, kad Leninas puikiai ištudijavo kiekvieno šalies rajono ekonomiką.

Kaip draugas Vladimiras Leninas buvo labai paprastas, nuoširdus, jautrus ir mandagus. I savo pavaldinius, darbininkus arba valstiečius jis niekad nesiskreipdavo „tu“. Tiktai vyresniems už save žmonėms jis sakė: „tu, tėveli“ arba „tu, seneli“, kaip sakoma liaudyte.

Su pagarba priimdamo Leninas tarybinius žmones, ateinančius pas jį. Bet jis pats nemėgo jokios ypatingos pagarbos jam asmeniškai. Jis būdavo aiškiai nepatenkintas, kai kildavo begalinės ovacijos jam pa sirodižius tribūnoje, ir, rodydamas į laikrodį, tartum reikalo, kad nebūtų gaištama brangaus laiko tokiemis niekniekiams. Papasakosius apie kai kuriuos Vladimiro Lenino asmeninio gyvenimo bruožus.

Jis sugebėdavo užbaigti bet kurį pradėtą darbą, įvykdinti duotus pasižadėjimus, būtinai atiduodavo

skolas ir pan. Vladimiras Leninas buvo labai darbštus žmogus ir mokėjo gerbti ir vertinti kitų darbą.

Paprastai manoma, kad didis žmogus ir asmeniniuose santiukuose su žmonėmis bei namie turi būti kažkokiu ypatingu žmogumi. To negalima pasakyti apie Vladimirą Leniną.

V. Leninas buvo ypatingai kuklus žmogus. Kremlieji jis su šeima gyveno paprasciausiam nedideliam kambarių bute, apstatytae paprastais baldais.

Rengesi jis paprastai. Dėvėjo paprastą kepurę, o žiemą kepurę su ausinėmis. Valgę paprastą, sveiką maistą. Alkoholinių gėrimų nevarotojo. Mėgo fizinį darbą.

Vladimiras Leninas mėgo klausytis geros muzikos, dainuoti chore, žaidė šachmatais, čiuozė, važinėjo dviračiu, vaikščiojo pėsčias po kalnus, labai mėgo žaisti su mažais vaikais, pats pirkо jems žaislus.

Vienas tik „buitinis“ bruožas tikrai išskyre Vl adimirą Leniną kaip neeilinį žmogų: nepaprastas jo jautrumas, paprastumas ir kuklumas. Sis bruožas įgavo Jame kažkokį ypatingu išraiškingumą, aš pasakyčiau — žavumą.

Ir kai aš prisi menu viską, ką galu prisi minti apie jį, visuomet galvoju ir jaučiu, kad Vladimiras Leninas buvo komunistas, neti savo idėjomis, savo vi suomenine veikla, bet taip pat asmeniniame gyvenime, buityje. Jis buvo prototipas tobulų žmonių, kurie gyvens komunistinėje visuomenėje.

Susirinkimas buvo karštas. Net ir ty lieji, kurie,

paprastai, sėdi tolimiausia me salės kampelyje, be žodžių kelia ranką už bet koki susirinkimo nutarimą, dabar, taiklių draugų replikų paliesti, lyg ant adatų, neramiai sujudo. Karčiausią, perpildytą teisingais draugų-komjaunuolių prie kaišais, taurę teko išgerti Nijole Butkevičiutei ir Viktorui Jeršovui. Gerokai teko jiems už tai, kad nevykdido ipareigojimų, blogai dalyvauja visuomeniniam darbe, nelanko meninės saviveiklos ratelių repeticijų, rodo blogą pavyzdį. Kada po karštų draugų įrodinėjimų Nijolė ir Viktoras susirinkimui davė žodį, jog elgsis tikrai komjaunuoliškai, visiems lyg akmuo nuo širdies nukrito. „Gal, pagaliau, jie iš tikrujų suprato savo klaidas“, — galvojo skirstydamiesi į namus jau nuolai.

...Tai buvo prieš mėnesį. Reikalai organizacijoje po susirinkimo tikrai pakrypo į gerą pusę, bet, deja, neilgam. Ateina iš kolūkio signalai, kad Viktoras Jeršovas savo komjaunuolišką žodį sulaužė. Jis, kaip ir anksčiau, dykduoniuja, rodo savo „stilius“ sugerbėjimus šokių metu, ieško lėngvos duonos, ilgo rublio.

Geriausias skaitytojas

Daugiausiai knygų mūsų bibliotekoje perskaite „Tarybų Lietuvos“ žemės ūkio artelės narys Bronius Klimauskas. Jis vienodai domisi rusų klasikine literatūra, pažangiuji užsienio bei Tarybų Lietuvos raštojų kūriniais. Paskutiniuojančiu metu jis perskaite pran-

Komjaunimo gyvenimas TUŠČIAŽIEDŽIAI

Jaunuolis, baigęs 10 vi durinės mokyklos klasį, turi mechanizatoriaus speci alybę, galėtų daug naudos atnešti kolūkui. To tikėdamasi, „Garbingo darbo“ kolūkio valdyba prieita metais jam patikėjo kombai na. Bet pamačiusi, kad Viktorui darbas iš rankų krinta, neužilgo turėjo jį perduoti kitam mechanizatoriui. Viktoras pradėjo „atostogauti“. Ateitis jo nejaudino. Yra tėvai — išmaitins. Vienu metu jis panorėjo į plėšinines žemes išvažiuoti, bet prisiminęs, kad ir ten paplotėliais su šiltu pieneliu geraširdė te tulėjo nepavaišins, tokią mintį pravijo.

Plėšinės žemės ir čia pat, kolūkyje. Darbo — marios. Galvodami, kad nors širdies kampelyje dar rusena komjaunuoliška sąžinė, kolūkiečiai nesenai jam vėl norėjo patikėti traktorių. Bet kur tau, Viktoras atsisakė. Jis sutinka dirbtį tik nauju traktoriu.

Yra kolūkyje tikrai gerų, sažiningų mechanizatorių, skiriančių darbui visą savo energiją. Jų tarpe ir Viktoro vienmetis komjaunuolis Vasiljevas. Jam tikrai nedvejant galima patikėti.

O. Narkevičiūtė
Bikėnų bibliotekos vedėja

bet kokį traktorių.

Teisingai pasielgė kolūkio valdyba, nepatenkinusi lengvaduonio Jeršovo užgaidą. Dabar jis taikosi į MMS, galvodamas, kad gal ten jį sutiks su duona ir druska.

Sirdimi būdamas tikras komjaunuolis, Viktoras nematuotų savo gyvenimo rublių. Kada klausaisi šio, mėgstančio viską imti, bet nenieko neduodančio gyvenimui, žmogaus, nesitiki, kad jis galėjo išaugti mūsų visuomenėje. I komjaunimą jis, matyt, atėjo neplati milijoninės priešakinės mūsų jaunimo armijos pramintu keliu, bet siauručiu asmeninių interesų keliu.

Vienmintė, matyt, su Viktoru ir Nijolė Butkevičiūtė. Tiesa, ji padeda motinai, dirbančiai kiaulių fermoje, studijuojā neakivaizdžiai Zemės ūkio akademijoje. Studijos — tai tas Nijolės arkliukas, kuriuo ji bėga nuo komjaunuoliškų ipareigojimų, nuo duotojo kolektivui žodžio. Ji neranda laiko visuomeniniam darbui. Nijolė tur būt pamiršo, kai susirinkimo metu raudonavo prieš priešais sėdintį Petrą Kudriašovą, kuris, nežiūrint įvaljdomu, aktyviai lanko repeticijas. Tur būt sažinės gilumoje ji tuomet jautė prieš kolektivą savo kaltę, tik gaila, greit ją užmiršo.

Tokie seklios sielos žmonės, kaip Nijolė Butkevičiūtė ir Viktoras Jeršovas, eligiasi pagal atgyvenusį principą: „mes jūsų neklidome, ir jūs mūsų nelieskite“. Nel! Kas mūsų nekliduo, bet ir padėti nesiruošia, toks žmogus mūsų visuomenėje lyg tuščiažiedis augalas, karpa ant kūno. O jas, nors ir skauda, reikia šalinti.

V. Raubiška

Zaporžjės kokso cheminė gamykla daug darbo reikalaujančių procesų aukštos mechanizacijos ir vieningo viso kolektivo darbo dėka, kas mėnesį viršija gamybinių planų. Imonės darbininkai įsipareigojo duoti šiemet papildomai 12000 tonų kokso. Šio įsipareigojimo sėskaita jau duota 2800 tonų.

Puikiai dirba kokso liukininkas Pavlas Lomeiko, užtikrinantis nenutrūkstančią produkcijos davimą. Nuotr. liukininkas Pavlas Lomeiko.

A. KRASOVSKIO nuotr. (TASS).

—☆————☆—

Festivalis prasidėjo

(Telefonu). Pagal pravedamą žemės ūkio kinofilmo festivalio grafiką prieitą trečiadienį „Pažangos“ kolūkyje buvo demonstruojamas kino filmas „I gausuma“, Paskaitą „Arbūzinės pašarinės kultūros“ perskaite susirinkusiems kolūkio agronomas J. Grumbinas. I paskaitą ir pasižiūrėti kino filmo atsilankė daugiau kaip 70 kolūkiečių.

V. Miškinis

Priešakinio patyrimo tribūna

Kaip mes pasiekiami gausius grūdinių kultūrų derlius

J. KRASNOPOLSKIS
Baltarusijos TSR Glubokojės rajono Kalinino vardo kolūkio agronomas

cent, tuo tarpu kai 1957 metais jų buvo gauta vos po 15,6 cent.

Atskrios laukininkystės brigadas viršijo ir šiuos derlingumo skaičius. Antai, penktos, Edvardo Simanovičiaus vadovaujamoje, brigadoje, 12 hektarų masyve gauta po 35,4 cent miežių iš kiekvieno hektaro. Trečioje ir ketvirtuoje brigadose surinkta šiemet daugiau kaip po 25 cent avižų iš hektaro.

Kas įgalino kolūkį pasiekti tokius grūdinių kultūrų derlius? Mes įvykdėme ištisą agrotechninių priemonių kompleksą. Svarbiausią vaidmenį jų taip suvaidino dirvos trėšimas.

Tai vaizdžiai rodo pateikiamų skaičių. Jeigu 1954 metais kiekvienam hektarui arimų patrėsti buvo sunaudota po 6 tonas komposto ir 0,9 cent mineralinių trąšų, tai 1958 metais buvo sunaudota po 10 tonų pūdinio ir 5 cent mineralinių trąšų.

Kolūkyje sudaryta efektyvi dirvų trėšimo sistema. Kaupiamosios kultūros (bulvės, kukurūzai, šaknialaisiai, daržovės) kasmet trėšamos organinėmis trąšomis skaičiuojant po 25–40 tonų vienam hektarui. Ziemenkaimiams, sėjamieems grynuose bei ankstyvosiomis kultūromis užimtuose pūdymuose, panaudojama po 20–25 tonas durpių-mėšlo vienam hektarui. Rugienose sėjamus miežius irgi trėšame organinėmis trąšomis po 25–

30 tonų vienam hektarui. Tokiu būdu įvairiaisiai organinių-mineralinių kompostų kiekiai kasmet patrėsiame iki 400 ha arimo, kas sudaro 35 proc. visos ariaimos žemės. Likusiam plotui mums neužtenka organinių trąšų. Užtat avižas, dalį miežių, pašarines žoles trėšame mineralinėmis trąšomis, kurias išsėjame į dirvas jas, kultivuojant, lėkšiuojant, taip pat ir papildomai trėšiant augalus.

Tokiu būdu, visos kolūkio ariamos dirvos kiekvienais metais mažiau ar daugiau yra patrėsiamos.

Kaip pavyzdį paimkime 1958 metus. 351 ha plotas buvo patrėstas organinėmis trąšomis vidutiniškai po 37 tonas vienam hektarui.

Po to, papildomai trėšiant šias kultūras buvo išbarstyta po 1,5–2 cent mineralinių trąšų į kiekvieną hektarą. Visas likusis, užimtas įvairiomis kultūromis, 700 ha plotas buvo patrėstas mineralinėmis trąšomis, tiek dirvos jdirbimo metu, tiek ir papildomai trėšiant

augalus, po 4–5 cent vienam hektarui. Tokio trąšų kiekio pilnai užtenka gausiam bei pastoviam derliui gauti.

Prie derlingumo padidėjimo prasidėjo ir tai, jog kolūkis, akademikas T. Ly senkos nurodymu, liovėsi naudojant dirvoms trėsti žiemos metu iškastas durpes, ir naudoja vien tik va saros metu paruoštas. Taip ir suprantama. Kasant ir vežant durpes į laukus žiemos metu į dirvas patenkia sušalusios, neišvėdintos durpės, nuo ko dirva darosi dar rūgštėsnė. Toks trėsimas neduoda jokios nau dos.

Fosforitmilčius ir kainitą anksčiau mes išbarsty davome tiesiog į dirvas. Pradedant 1956 metais, šias mineralines trąšas mai some su durpių-mėšlo kom postu, skaičiuojant kainito po 3–4 cent vienam hektarui ir fosforitmilčių — po 5–7 cent. Durpės ir mėšlas susluoksniuoti ir sumaišyti su mineralinėmis trąšomis, per kelius mėnesius

Daugiau suinteresuoti gyvulininkus

Apie papildomą atlyginimą

gyvulininkystės fermų darbuotojams „Už taiką“ kolūkyje

„Už taiką“ žemės ūkio artelė ekonominiu atžvilgiu labiausiai atsilikusi rajono kolūkių tarpe. Zemas žemės ūkio kultūrų derlingumas, visuomeninių gyvulių produktyvumas neduoda kolūkiui daug pajamų, neleidžia gerai apmokėti kolūkiečiams už darbą. Gaunasi tarsi užburtas ratas: kolūkiečiai blogai dirba todėl, kad mažai gauna už darbą, o atlyginami blogai todėl, kad artelė nėturi lėšų, be ko ir negali kelti jų materialinio užinteresuotumo.

Norint išeiti iš padėties reikia, pirmoje eilėje, išvystyti tą kolūkinės gamybos šaką, kuri labiau pajaminga. Eilė anksčiau atsilikus rajono kolūkių pradėjo kelti savo ekonomiką nuo prekinės-pieno fermos.

Vertingi šeimos pirkiniai

Siomis dienomis Ždanovo vardo žemės ūkio artelės narys I. Michailovas nusipirkė naują radijo imtuvą „Rodina“. Siais metais tai jau antras vertingesnis pirkinis šio kolūkiečio šeimoje. Prieš porą mėnesių šeima įsigijo siuvamą mašiną. Ir kodėl kolūkiečiams nepirkti, kada yra kuo? Artelė praeitais metais žymiai sustiprėjo ekonomiškai, išaugo ir kolūkiečių pajamos. Vien pats šeimos galva I. Michailovas, neskaitant grūdų, uždirbo 1,5 tūkstančio rublių pinigais.

A. SURIKOVAS

Ji greičiausiai grąžina i ją idėtas lėšas. Siandien gerai šerk, prižiūrėk karves, rytoj gausi gerus rezultatus išmilžio padidėjime. Gal būt ir „Už taiką“ kolūkio vadovams reikėtų ieškoti išeities iš padėties rimčiau susirūpinus karvių ferma, o gal kita ūkio šaka. Bet reikia jiems kartą apsispręsti. Tačiau pažvelkime, kokia padėtis siandien artelės stambiu raguočių ferme. Išmilžio augimas daug priklauso nuo melžėjų darbo. Bet melžėjoms ir kitims fermos darbuotojams čia priskaitoma daug menkaverčių darbadienių, gi pinigų jie gauna mažai. Per praeitus metus melžėja Akilina Kurakinė primelžė iš savo 13 karvių grupės 18037 kg pieno. Už tai jai buvo priskaityta net 789 darbadieniai. Taip, tikrai labai daug darbadienių! Deja, jų vertė yra labai žema. Esant darbadienio vertei 0,8 kg grūdais bei 0,15 rub. pinigais, Kurakinai buvo išduota už darbadienius 6,3 cent grūdų bei 118 rub. pinigais. Turint omoneyje tai, kad melžėjos dirba nemechanizuotame tvarte, toks uždarbis, žinoma, mažas. Papildomas atlyginimas būtinės. Melžėjoms be pagrindinio atlyginimo už kiekvieną primelžto pieno kilogramą mokama po 5 kapeikas. Kaip papildomas atlyginimą melžėja Kurakinė už praeitus metus gavo 901,8 rub. pinigais.

Toks papildomas atlyginimas materialiai užinteresuoja melžėjų tik nepalikti fermos, o ne gausinti pieno išmilžius iš karvės, kelti darbo našumą. Juk neprieklausomai nuo to, išykdys planą ar ne, 5 kapeikas už

kiekvieną pieno kilogramą ji vistiek gaus. Ir, žinoma, tokia materialinio užinteresuotumo forma savęs nepateisina.

Kiti kolūkiai taiko labiau efektyviais papildomo atlyginimo formos. Viena jų, tai papildomo atlyginimo taikymas pagal plano išykdymą. Kolūkyje sudaromi du planai. Pavyzdžiu, artelė šiemet planuoja prielžti iš kiekvienos karvės po 1700 kg pieno. Tai vienas — kolūkio planas. Pagal antrojo plano rodiklius skiriamas žmonėms papildomas atlyginimas. Jo rodikliai žemesni už kolūkino plano rodiklius, pavyzdžiui, lygūs 1000 kg. Kai tik melžėja viršija 1000 kg pieno iš karvės, jai pradedamas išmokėti valdybos nustatytas procentas už viršplaninį primelžto pieno kiekį pienu arba pinigais (pagal valstybines kainas už pieną). O išykdžius bendrą kolūkio pieno prielžimo iš kiekvienos karvės planą, papildomas atlyginimas dar padidinamas.

Taip užinteresuotos mel-

žėjos stengiasi dirbtis geriau, reikalauja iš kolūkio valdybos geriau aprūpinti fermas pašarais.

Panaši padėtis materialinio žmonių suinteresuotumo reikalu ir artelės kiaulių ferme. Papildomas atlyginimas kiaulininkėms skiriamas tik pagal vieną rodiklį — nuo gautų už realiuotą kiaulieną pajamų joms išmokama 5 procentai. Tokiu būdu kiaulininkės neužinteresuotos greičiau atpeneti bekona, gauti kuo didesnį paros priaugimą, gauti ir išaugenti daugiau paršelių. Ir kiaulių augintojams reikia taikių kitas papildomo atlyginimo formas.

Bet taikant bet kokias materialinio paskatinimo priemones, negalima užmiršti ir to, kad su gyvulininkystės fermų darbuotojais reikia atsiskaityti reguliarai, pagal valdybos nustatytus terminus. Iki šiol artelėje išmokant papildomą atlyginimą būdavo daug nesklandumų, išmokėjimas būdavo labai užvilkiamas. Ateityje, pritaikius naujas materialinio paskatinimo formas, būtina vengti tokijų apsileidimų.

R. Vitkus

Dienos temomis

Reikia statyti naujas klojimus, laiku atremontuoti esamus

Aruodų pilnumą nulemia ne vien tik grūdinių kultūrų derlingumas. Neretai ir brandžių varpų grūdai nepasiekia kolūkio aruodo. Tai atsitinka todėl, kad nuimtas derlius blogai sauojamas iki kūlimo. Retai kur „Pirmuno“ kolūkyje pamatyti lentutėmis, gontais ar skiedromis dengta klojimo, daržinės stogai. Neremontuojami šiaudiniai stogai smarkiai prakiuro. Tokiuose klojimuose laikant javus jie jau iki kūlimo pradeda gesti, sumažėja daigumas. Tas atsitiko su skėtomis I ir II brigadose.

Stambių pašarai, ypač šiaudai, trūkstant patalpų, nuo rudens iki pavasario laikomai po atviru dangumi. Didelė dalis taip saugomų pašarų supūva, menkėja jų kokybę.

Artelėje per paskutiniuosius metus nepastatasta nė vieno talpaus klojimo, daržinės. Dar nenuspresta ir šiemet — statyti juos ar nestatyti. Bet keisčiausiai, kad ir nedideli kloji-

mai neremontuojami. Tiesa, pirmoje laukininkystės briadoje kolūkiečiai Stankevičius ir Kornevas ruošia lentutes stogams. Brigadoje numatyta atremontuoti stogus 3 svirnams ir 4 klojimams.

Tačiau kaimyninėje, antroje brigadoje su patalpos padėtis labai bloga. Gaisrai sunaikino kelis klojimus. Prasideda pavasario sėja, netrukus ateis ir derliaus nuėmimo metas. Kur gi reikės sukranti derlių? Tur būt vėl į stirtas, skylėtais stogais daržines. Tai nešeimininkiai, juo labiau, kad patalpų remontui salygos artelėje yra. Kolūkis turi lentpiuvę, gaterį. Pagaliau, reikalinga statyti naujus, talpius klojimus, pirmoje eilėje panaudojus medžiagą tų nenaudojamų daržinelių, kurių artelėje yra visa eilė.

Pakol dar neprasidėjo karštos darbymečio dienos, reikia greičiau ruošti medžiagą stogų dengimui.

Kalbant apie klojimus bei daržines, nereikia pamiršti ir arklių. Tai ne tipiniai pastatai, o paprasčiai šiaudais dengti tvartai. Praėjus rudenį trečioje laukininkystės brigadoje arkliai buvo patalpinti į neatremontuotą tvartą. Tik pradėjus lašeti vandeniu pro lubas, brigadininkas suširūpino jo remontu. Sie met tokį klaidų prieplisti negalima.

A. Naujelis

Jaunimas turi sportuoti

Sekmadienį Zarasuose išyko LLKJS ir LDAALR rajono komitetų organizuotos trikovės varžybos. Nugalėjo M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos trikovininkai, antrą komandinę vietą užėmė Ždanovo vardo kolūkio sportininkai.

Deja, šiose varžybose dalyvavo tik 4 kolūkiai (Puškinio vardo, „Raudonojo Spalio“, Ždanovo vardo, P. Cvirkos vardo) ir 3 miesto (M. Melnikaitės vardo kolūkio sportininkai.

vardo vidurinės mokyklos, vrietinio ūkio valdybos ir ligonių komandas. Tai tik labai maža dalis rajone veikiančių sporto kolektivių. Kuo gi paaiškinti šį trūkumą? Ogi visų pirmuto, jog LDAALR rajono komitetas mažai ką nuveikė, kad jaunimas daugiau domėtusi karinėmis taikomosiomis sporto rūšimis. Juk trikovė prieinamiausia sporto šaka kiekvienam jaunuoliui ir merginai.

Kalti taip pat pirminių komjaunimo organizacijų sekretoriai bei LDAALR organizacijų pirminkai, formaliai pažiūrėjė į komjaunimo komiteto raginimą paruošti komandas.

M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos trikovininkų laimėjimas neatstūtini. Fizinio auklėjimo mokytojai daug dirba, jidiegdamis mokiniam sportinius įgudžius tiek pamokų, tiek ir ne pamokų metu. Kitų kolektivų vadovai gal mėgins skystis trenerių stoka. Tiesa, etatiniai treneriai niekas šiemis kolektivams neruošia, bet žmonių, mylinčių vieną ar kitą sporto šaką, kiekvienam kolektive yra. Tai rodo Ždanovo vardo kolūkio sportininkų pavyzdys. Sios komandos astovas Šileikis numetė granatą 54 metrus, išykdės trečiojo sportinio atskyrio reikalavimus. Neblogų rezultatų atsieki ir likusieji komandos nariai.

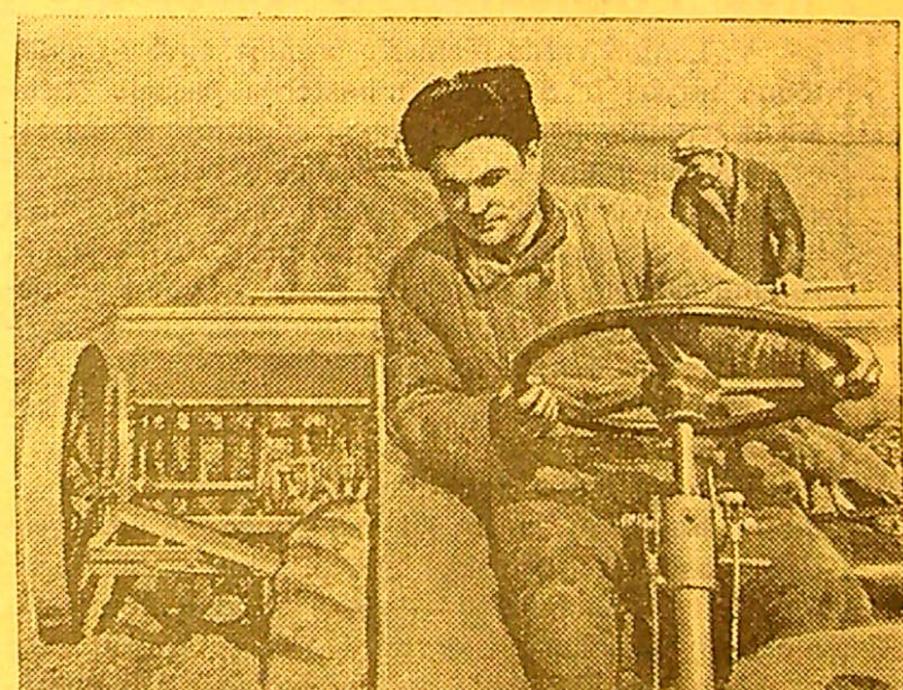
Tokie sporto entuziastai gali vadovauti sportiniams jaunimo gyvenimui. Išaiškinti tokius žmones ruošiamų varžybų mečių, padėti

jiems, mokyti juos — LDAALR rajono komiteto, komjaunimo, rajono sporto komiteto, LSD „Nemunas“ draugijos pareiga.

Sportininkus - instruktorius reikia turėti kiekvienam kolūkiniui, kiekvienam kolektivui.

S. Korsakovas
LLKJS Zarasų RK sekretorius

— ○ —

CECENO-INGUSO ATSR. Respublikos kolūkuo ir tarybinio ūkio sėjamos vasarinės kultūros.

Kargalinsko rajono „Krasnyj pachar“ žemės ūkio artelėje sėjant miežius gerai dirba traktorininkas Semionas Boldyrevas. Jis sistemaging viršija normas.

Nuo traukoje: traktorininkas Semionas Boldyrevas ir sėjėjas Vladimiras Trufmanas sėja avizas.

V. BAIDALOVO nuotr. (TASS).

Metrikacijos biure

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemai išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistruavimui:

1. BARANOVSKIS Vasilius Savičius, gimė 1933 m., gyv. Zarasuose, M. Gorkio g. 75/13, su pil. PU-CINSKAITE Valentina Sergejevna, gimusi 1935 m., gyvenančia Zarasuose, S. Nėries g. Nr. 62.

2. ABARIUS Jeronimas, Jonas s., gimė 1925 m., gyv. Zarasų rajone, Samanių apyl. Ajočių km., su pil. ABA-RIUTĖ Ona, Izidorius d., gimusi 1929 m., gyv. Zarasų rajone, Samanių apyl. Pailgių km.

gerai supūva ir pasidaro prieinamiesni augalamas įsišavinti. Tokiu būdu mes netik kad pageriname komposto kokybę, bet sumažiname darbą atskiram mineralinių trąšų išbarstymui bei komposto paskleidimui dirvose.

Dalis mūsų kolūkio dirvų yra rūgščios. Tokias dirvas mes kalkiname. Tam tikslui panaudojame kalkių tufą, kurį kasame kolūkio teritorijoje. Sis tufas turi savyje 86 proc. kalkių. Kiekvieno rūgščios dirvos hektaro kalkinimui panaudojame po 2 tonas tufo, primaišius jo į organinių mineralinių kompostą. Kolūkio teritorijoje dideli tufo ištekliai.

Norisi pasakyti keli žodžius apie seklininkystę. Keliant derlingumą gera sekla vaidina ne mažesnį raudmenį, kaip trąšos. Reguliariai, kas ketvirtus metus, atnaujiname seklas. Siemet sekliniuose sklypuose sėjame pirmos reprodukcijos miežius. „Viakos“ veislės žieminius rugius vi-

same 320 ha plotė sėsime trečios reprodukcijos seklos. „Kviečių“ — varpučių hibrido-599 veislės žieminius kviečius sėjamė 40 ha plotė. Praėjusiais metais Edwardo Simakovičiaus brigadoje ši kviečių veislė daė po 21,7 cent grūdų iš ha.

Sėjomainos įsisavinimas yra labai svarbu derlingumui pakelti. Sėjomaina pasmus jau seniai įvesta, tačiau neįsisavinta dėl daugiaumečių žolių seklių stokos. Siais metais kolūkis pilnai apsirūpino seklos. Daugiametės žolės užimė 200 hektarų. Linininkystė kolūkio sąlygomis tai labai svarbu. Galėsime pilnai įsisavinti sėjomainas. To išdavoje pagerės dirvos struktūra ir padidės ne tik linų, bet ir žiemkenčių derlingumas.

Sudarydami ūkio išvystymo planą 1959—1965 metams, mūsų artelės kolūkiai nutarė iki septynmečio pabaigos vidutinį grūdinių kultūrų derlingumą padidinti iki 25 cent. Tai 6 cent-

žemės stengiasi dirbtis geriau, reikalauja iš kolūkio valdybos geriau aprūpinti fermas pašarais.

PUSLAPIS MOKSLEIVIUI

Augins triušius

Raseinių rajono pionierių moksleivių kreipimasis į visus respublikos pionierius ir moksleivius neliko be atgarsio ir Lupenkos septynmetėje mokykloje. Mokiniai nutarė taip pat, kiek leidžia jėgos, kovoti už istorinio septynmečio plano įgyvendinimą, įsijungti į visuomenėi naudingą darbą. Jie įspareigojo šiais metais išauginti kolūkiui 300 triušių. M. Melnikaitės vardo kolūkis išskyre mokykai 3 ha žemės pašarui išsi-auginti. Artimiausiu laiku bus padaryti triušiams laikytis narveliai.

M. Sinkevičius.

Kraštotoyros kampelis

Mūsų mokyklos mokiniai, mokytojų padedami, neseniai įsteigė prie mokyklos kraštotoyros kampelį. Negalima dar pasigirti jo turtingumu, bet šį tą jau padarėme. Turime užrašę jau aplankytų asmenų pasakojuimus apie Stelmužės dvarą ir praeitį, apylinkės vietuvių aprašymus bei nuotraukas. Surinkome nemaža tautosakos ir sudarėme augmenijos bei dirvožemio kolekcijas, kolūkių, kurių teritorijoje randasi mokykla, ekonominių augimo rodiklių.

Padarėme jau ir keletą išvykų. Buvome pas mūsų apylinkės kaimo dailininką senuką Gasiulį ir vieną iš seniausių žmonių — Už-

ną, kurie mums daug papasakojo apie praeitį. Taip pat apsilankėme pas Latvijos TSR Raudos septynmetės mokyklos kraštotoyryinkus ir susipažinome su jų darbu.

Artimiausiam laikui turime nemažą darbo planą. Iki gegužės šventėjų numatomė apsilankysti pas eilę Didžiojo Tėvynės karo dalyvių ir partizanų ir užrašyti jų pasakojuimus.

Z. Požeckaitė
Stelmužės septynmetės mokyklos mokinė

X „b“ klasės laimėjimas užtikrintas

Jau mėnuo laiko, kai mūsų vidurinėje mokykloje vyksta tarpklasinės krepšinio varžybos. Neturi nė vieno pralaimėjimo X „b“ klasės krepšininkų komanda. Jai beliko tik vienas susitikimas, bet ir čia dešimtokai tikisi pasiekti pergalę. Pagaliau, jei jie ir pralaimės, vistiek pirmoji vieta jiems užtikrinta, kadangi kitų klasių komandos turi mažiausia po du pralaimėjimus.

Antroje vietoje, matyt, liks IX „b“ klasės krepšininkai.

Gerai pasirodė ir VIII klasė I komanda, kuri dar turi galimybę užimti III vietą.

Varžybos tėsiasi.

S. Vilčinskas
Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokinys

KIEKVIENĄ vakarą mūsų pionierių namuose skamba vaikiški balssai ir juokas. Miesto pionieriams, moksleiviams yra kur įdomiai praleisti laisvas nuo pamokų ruošimo valandas. Prie pionierių namų veikia gabijuų rankų, dramos ir šokių mėgėjų, foto, aviomodelistų, sporto ir kiti būreliai.

Siandien ypatingai gausiai susirinko jaunieji aviomodelistai. Atleistina, kas gi vaikystėje nesvajoja tapti drąsūs lakūnai arba lėktuvų konstruktoriai. Kiekvienas pilnas didžių polėkių. Aviomodelistai kruopščiai ruošiasi respublikinėms aviomodelistų varžyboms.

M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokinys Labuckas gamina tamerinį lėktuvą modelį su mechaniniu varikliu. Jau pagaminatas lėktuvu liemuo ir nesančios plokštumos. Ir ne vien tik Labuckas, čia tos pačios mokyklos mokiniai Volkovas, Skeirys, Balbutėnės susikaupę dirba prie schemų. Kas žino, gal būt jie — būsimieji lakunai, įžinieriai?

Aktyviai dirba ir foto mėgėjų būrelio nariai. Čia daugiausia mokyklų turinių grupių dalyviai. Artėja

vasaros atostogos — gerai — gaitės — siuvinėja. Neengava išsiūti gerą darbe-lį. Ne visoms gerai sekasi siuvinėjimas, ir mergaičių gabijuų rankų būrelio vadovei mokytojai A. Motiejūnaitei, kaip matote nuotraukoje viršuje, tenka nuolat stebeti mažųjų darbą, laiku palaisyti. M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokinėms Kščenaviciutei ir Račauskaitėi sekasi šiandien gerai kaip ir visada. Jos gabiausios pionierių namuose.

Na, o apie pionierių namų sportininkus ir kalbos negali būti. Jie niekada r-

miai nenusėdi. Mégstamiausias jų užsiėmimas dabartiniu metu — tai stalo tenisis ir stalo biliardas. Mégsta jie pasédėti ir prie Šachmatų bei šaškių lentos.

Siuo metu „kertasi“ šaškėmis II vidurinės mokyklos mokiniai-pionieriai Krajuškinas ir Konyševas. Nuotraukoje (apačioje) matote, kaip draugai ir mokytojas Musafovas stebi, kuris laimės partiją.

A. Goršanovas
Zarasų pionierių namų direktorius
autoriaus nuotr.

ir mokytojas:

— Kame reikalas? paklausė jis.

— Tamsta mokytojau, ne zooparke, o Rimo kišenėje...

— prunktelėjo kažkas iš paskutinių suolių.

Rimas griebesi už kišenės. Ligi pusės karojo išlindęs kaklaraištis...

Liūdnas ir piktas žingsniai vo Rimas iš mokyklos. Die-noraštje atsirado riebus dvejetas, o mokyklos satyrinis sienalaikštis „Sluota“, kuri visada „sluoja“ gana operatyviai, pasakojo apie Rimo šios dienos įvykius.

„Ech, nelemtas siuntinys! Ir kuriems galams aš bėgau jo paimti per pamokas?“ — negalėdamas atleisti sau to, kas įvyko, žingsniuodamas mąstę Rimas. Dabar jau ir nuo praeivijų siuntinį jis stengesi kaip galima geriau pa-slepsti po knygų krepšeliu.

V. Vaicekauskas

KLAIDOS ATITASYMAS
S. m. „Pergalės“ laikraščio 43 nr. išibrovė klaida. Antrame puslapyje patalpintas žinių reikia skaityti „Žinios apie pieno gamybą“ rajono kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose nuo 1959 m. sausio mėn. 1 d. iki balandžio mėn. 1 d.“.

Redaktorius
H. JURŠYS

NELEMINTAS SIUNTINYS

Jumoreska

Per ilgają pertrauką klasės seniūnė nubėgo į ryšių skyrių ir atneše laiškus.

— Rimai, o tau siuntinys paštel!

— Netiesa, — jau susidomėjės atsakė Rimas ir atidėjo į šalį algebras vadovėlį.

— Netiki? Stai, imk pranėsimą...

Pranėsimas atsidūrė Rimo rankose. „Brolis atsiuntė!.. Iš Klajpedos!..“ — nudžiugo jis.

Rimui viskas išgaravo iš galvos. Ir tai, kad sekanti — algebras pamoka, kuriai jis vakar ruošdamasis kai ne suprato ir tikėjosi išsiaiskinti su draugais pertraukų metu.

Stryktelėjės iš suolo, apversdamas kaimyno rašalinę, Rimas antruoją kosminiu greičiu iššovė iš klasės. Koridoriuje pasimaišė penktokas. Smūgis į nugarą, šuolis, ir Rimas lauke.

Tiesiai bėgant bus greičiau.

Op, dar kartą opl! Kipšas! Kam gi tie mičiūrininkai savo daržą tokia aukštā tvora aptvérē?! Rimas patrynė su mušlą alkūnę, žvilgterėjo mokyklos link — nepatogu vis gi devintos klasės mokinii daryti tokius šuolius ir dar nesékminges!

pamėgino pataisyti išlaužtą tvoros lentelę ir nudūmė toliau.

Siuntinį jis atidare pašte. Be skanumynų ir šilkininių marškinų, dėžutės kamputų je dar surado kaklaraištį.

Blizgančiame rudame kaklaraišio fone plieskė į akis ryškiai geltona bezdžionė, apsivijusi aplink oranžinių geltoną palmę. Gražu, naujovišku! Visoje apylinkėje niek neturi tokio kaklaraiščio!

Sugrįžo Rimas jau pamokai prasidėjus. Priėjės prie klasės durų jis vėl pajuto baimę dėl neparuoštos pamokos.

Virpančia širdimi įžengė į klasę: „Gal pasiseks?“ Supyko

vaną — kaklaraištį, neatsistebdamas jo „originalumu“. Tik Vytautas, suolo draugas, nepatenkintas šyptelėjo:

— Karvė vietoj bezdžionės labiau tikėt. Slėpk, Rimai, pamoką trukdai...

— Ne pro šalį tau vietoj galvos arbūzų užsidėjus, — atkirto Rimas, jėzistas draugo pastabos.

— Rimas Cypkus... Prašau— pakvietė tuo tarpu mokytojas prie lentos.

Rimas paskubomis įkišo kaklaraištį į kišenę ir nesavomis kojomis nužingsniaavo per klasę. „Prapuoliau“, — jausdamas, kaip smarkiai tvinksi smilkiniuose ir plaka širdis, pagalvojo jis.

— Reiskia, aišku? — pradėjo dėstytojas. — Zooparke stovėjo du narvai su bezdžionėmis...

Klasėje kilo juokas. Rimas paraudo ir sumišo: „Kaip tyčia apie bezdžiones!“ Supyko